

## Posudek diplomové práce

**Název práce:** REMINISCENČNÍ TERAPIE SE ZAMĚŘENÍM NA  
ČLOVĚKA S DEMENCÍ

**Autorka:** Monika Grundová

**Oponentka:** PhDr. Hana Janečková PhD, Institut postgraduálního vzdělávání ve  
zdravotnictví

Monika Grundová se ve své diplomové práci zabývá tématem reminiscenční terapie a jejího využití zejména při práci s lidmi s demencí. Jejím cílem je přinést informace o této metodě a prakticky ověřit možnosti jejího uplatnění při práci s lidmi s demencí. Metodou její práce je vedle analýzy literárních zdrojů také vlastní projekt terapeutických sezení využívajících vzpomínek se třemi klienty centra pro seniory, kteří trpí demencí. Součástí diplomové práce jsou i přílohy, které představují nástroje hodnocení efektu reminiscenční terapie u osob s demencí. Práce je psána odborně vyzrálým, kultivovaným a čtivým jazykem.

Práce je logicky strukturovaná, první část se na 22 stranách věnuje problematice demence, její diagnostiky a terapie. Velká část textu se zabývá nefarmakoterapeutickými metodami práce s lidmi s demencí směřujícími ke zlepšení kvality jejich života. Metody práce specifikuje podle jednotlivých stadií vývoje demence a zabývá se i podporou pečujících rodin. Druhá část (29 str.) podrobně seznamuje s reminiscenční terapií, s cíli a metodami reminiscenční práce, upozorňuje i na možná rizika spojená s vyvoláváním vzpomínek u starých lidí, zabývá se i rolí pečovatелů při práci se vzpomínkami. Závěrečná, praktická část diplomové práce čítá 34 stran a představuje popis a vyhodnocení realizace individuální reminiscenční terapie se třemi seniory.

Kapitoly věnované demenci jsou solidně zpracované, opírají se o relevantní odbornou literaturu. Jsou přehledné a zejména části věnované nefarmakologickým metodám přináší celou sérii užitečných postupů čerpaných nejen z článků Holmerové, ale i jiných významných českých autorů, vůbec však nevyužívá zahraničních zdrojů, které jsou dostupné i na internetu. Mám zde jedinou zásadní výhradu, a to k užívání pojmu "dementní pacient/klient/člověk". Veškerá doporučení České Alzheimerovy společnosti a uzus přijatý v oblasti péče o osoby s postižením směřují k tomu, že je nevhodné ba nepřijatelné používat toto spojení, protože přispívá k degradaci a stigmatizaci osob s demencí. V textu se toto spojení nevyskytuje vždy, ale přesto je autorka používá relativně často, což nepůsobí dobře z pera sociálního pracovníka.

V teoretické části o reminiscenční terapii autorka upozorňuje správně na nepřesnost názvu metody. Ovšem pokud jde o její východiska nesprávně odvozuje teoretický koncept Erika Eriksona (teorii "osmi věků") od Butlerova termínu rekapitulace života ("life review"). Opak je pravdou, Erikson publikoval svou zásadní práci již v r. 1950, Butler až v r. 1963. Velmi cenný je zájem autorky o ty aspekty reminiscenční terapie, které podporují sebeúctu člověka, jeho sociální začlenění a kontrolu nad životem, a to zejména u osob s demencí. Kapitola o pomůckách pro reminiscenci přináší nové a velice zajímavé podněty, v případě skotského projektu však neuvádí literární ani jiný zdroj. Rovněž v odkazu na Kašlíkovou by bylo třeba specifikovat alespoň datum a místo přednášky, z které autorka čerpá. Rovněž odkaz na Benevolent Society (s. 40) je nedostatečný, by bylo vhodné upřesnit, že je to reminiscenční

příručka, a doplnit též, kdo ji vlastně vydal. Podobně název Museum Victoria (s. 41) je bez bližšího vysvětlení pro čtenáře nesrozumitelný. I na projekt Making Memories Matter existují odkazy, které by bylo vhodné uvést.

Praktická část diplomové práce se vyznačuje velkou precizností a pečlivostí. Přesně je popsán výběr klientů, postup intervence i způsob sběru dat pro závěrečnou analýzu. Byť se studie opírá pouze o tři kasuistiky, má všechny atributy kladené na vědecký výzkum (přesnost, důslednost, poctivost, kontrola proměnných, plán intervence, vyhodnocení výsledků, diskuse zvažující efekt dalších proměnných, kritické uvažování). Zároveň dle popisu průběhu reminiscenčních sezení, lze jejich vedení autorkou diplomové práce hodnotit jako velice profesionální, citlivé, plné porozumění, respektu, empatie a vstřícnosti a snahou přizpůsobit se individuálním potřebám klientek. Prokázala též vysoké pozorovací schopnosti a schopnost analýzy, sebereflexe a sebehodnocení.

V závěrečném hodnocení autorka práce pozitivně hodnotí efekt reminiscenční terapie, avšak její význam pro člověka s demencí nepřeceňuje. Doporučuje její začlenění do celého systému péče o člověka s demencí.

**Shrnutí:** Diplomová práce Moniky Grundové svědčí o odborné zdatnosti autorky, její schopnosti pracovat s literaturou, schopnosti analytického myšlení a koncepční práce. Je též dokladem její připravenosti věnovat se praktické sociální práci stejně jako teoretickým studiím.

Doporučuji diplomovou práci k přijetí a ohodnocení známkou **výborný**.

Praha 23.5.2008



PhDr. Hana Janečková PhD.